

The Early Prophets - One Book, One Theme - class # 18

Asking for a King - Shmuel Aleph chapters 8 thru 12

[Be careful what you pray for]

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

I. Identifying the unit – from chapters 8 thru 12

Shmuel chapters 1->7 / Shmuel the Prophet & Judge

Review key proofs, especially based on final psukim of chapter 7

Chapter 8

The people request a King/ & God's response

Chapter 9

Shaul looking for his father's donkeys

Chapter 10

Shaul is anointed – and the signs come true

Followed by the FIRST coronation of Shaul

Chapter 11

The war again Amon

Chapter 12

The second coronation of Shaul –

Followed by Shmuel's rebuke and the closing verses

Note how chapter 13 begins a NEW unit

[classic header from now thru the book of Kings]

II. Who appoints the Kings, Hashem or the People?

Discussion – Was Moshe Rabeinu a 'king'?

If so, who appointed him?

A. Who made Moshe 'the official leader' - God or the Elders?

See Shmot 3:10-18 & 4:29-31 [Discuss who appointed the Elders?]

Shmot chapter 3

י וְעַתָּה לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ אֶל-פְּרַעֲה וְהוֹצֵא אֶת-עַמִּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם. יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָאֱלֹהִים מִי אֲנֹכִי כִי אֵלֶיךָ אֶל-
פְּרַעֲה וְכִי אוֹצִיא אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. יב וַיֹּאמֶר כִּי-
אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה-לָּךְ הָאוֹת כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת-
הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת-הָאֱלֹהִים עַל הַהָר הַזֶּה.

יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ-לִי מַה-
שְּׁמוֹ מָה אָמַר אֱלֹהִים...

טו וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה כֹּה-תֹאמַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה-שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכוֹרִי לְדָר דָּר
טז לֵךְ וְאִסַּפְתָּ אֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב לֵאמֹר
 פֶּקֶד פְּקֹדֹתַי אִתְּכֶם וְאֶת-הָעֲשׂוּי לָכֶם בְּמִצְרַיִם. יז וַאֲמַר
 אֲעֲלֶה אִתְּכֶם מֵעַנִּי מִצְרַיִם אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
 וְהַפְּרִזִּי וְהַחֲוִי וְהַיְבוּסִי אֶל-אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ. יח וְשָׁמְעוּ
לְקֹלְךָ וּבֵאתָ אִתָּהּ וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מֶלֶךְ מִצְרַיִם - וְאָמַרְתָּם
 אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נִלְכֶה-נָּא דֶרֶךְ
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ.

Chapter 4

א וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא-יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקוֹלִי

כִּי יֹאמְרוּ לֹא-נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה. ב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מִזֶּה (מֵה-זֶה) בְּיַדְךָ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה. ג וַיֹּאמֶר
 הַשְּׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לְנַחֵשׁ וַיִּגַּס מֹשֶׁה מִפְּנֵיו. ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ
 וְאָחֹז בְּזַנְבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּחַזַּק בּוֹ וַיְהִי לְמֹטָה בְּכַפּוֹ.

...

כז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן לֵךְ לְקַרְאֵת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ
 וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁק-לוֹ. כח וַיִּגַּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת
 כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחוֹ וְאֵת כָּל-הָאִתּוֹת אֲשֶׁר
 צִוְּהוּ. **כט וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֵּאֲסֹפוּ אֶת-כָּל-זִקְנֵי בְנֵי**
יִשְׂרָאֵל. ל וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה
 אֶל-מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאִתּוֹת לְעֵינֵי הָעָם. **לא וַיֵּאֱמֹן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ**
 כִּי-פֶקֶד יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ...

Chapter 5

א וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּרַעֲה כֹה-אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּחְגּוּ לִי בַמִּדְבָּר.

1

Relate to the events in Shmot chapter 5; 14:9-12; 16:3; 17:3-4; 19:3-8 and Korach

Moshe sharing his leadership

See Bamidbar 11:16-17 (in light of Shmot chapter 18:25-27)

טז וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה, אֲסַפֶּה-לִּי שִׁבְעִים
אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יֹדְעֵת, כִּי-הֵם
זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו; וְלָקַחְתָּ אִתָּם אֶל-אֹהֶל
מוֹעֵד, וְהִתִּיצְבוּ שָׁם עִמָּד.

16 And the LORD said unto Moses: 'Gather unto Me seventy men of the elders of Israel, whom thou knowest to be the elders of the people, and officers over them; and bring them unto the tent of meeting, that they may stand there with thee.

יז וְיָרַדְתִּי, וְדַבַּרְתִּי עִמָּךְ שָׁם, וְאַצְלֵתִי מִן-
הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וְשָׂמֵתִי עֲלֵיהֶם; וְנָשְׂאוּ
אִתָּךְ בְּמִשְׁאֵל הָעָם, וְלֹא-תִשָּׂא אֶתָּה לְבַדָּךְ.

17 And I will come down and speak with thee there; and I will take of the spirit which is upon thee, and will put it upon them; and they shall bear the burden of the people with thee, that thou bear it not thyself alone.

III. When Yoash is made King – Melachim bet chapter 11

יז וַיַּכְרֹת יְהוֹיָדָע אֶת-הַבְּרִית, בֵּין
יְהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם, לְהֵיוֹת
לָעָם, לַיהוָה; וּבֵין הַמֶּלֶךְ, וּבֵין הָעָם.

17 And Jehoiada made a covenant between the LORD and the king and the people, that they should be the LORD'S people; between the king also and the people.

IV. The Biblical theme of nationhood – in relation to Covenant

Breishit 12:1-3 - Nationhood: Reward or Purpose?

א וַיֹּאמֶר ה' אֶל-אַבְרָם, לֵךְ-לְךָ מֵאֶרֶץ
אֲבִיךָ, אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֹרְאָנִי.

1 Now the LORD said unto Abram: 'Get thee out of thy country, and from thy kindred, and from thy father's house, unto the land that I will show thee.

ב וְאַעֲשֶׂיךָ, לְגוֹי גָדוֹל, וְאַבְרַכְךָ, וְנִאֲגַדְלָה שְׁמִי; וְהָיִיתָ,
בְּרָכָה.

2 And I will make of thee a great nation, and I will bless thee, and make thy name great, and be thou a blessing.

ג וְאַבְרַכְּהָ, מִבְּרַכְיָךְ, וּמִקְלֶלְךָ, אָאָר;
וְנִבְרְכוּ בָּךְ, כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה.

3 And I will bless them that bless thee, and him that curseth thee will I curse; and in thee shall all the families of the earth be blessed.'

The covenant at Sinai – Shmot 19:5-6

ה וְעַתָּה, אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי, וּשְׁמַרְתֶּם, אֶת-בְּרִיתִי--וְהָיִיתֶם
לִי סֻגְלָה מִכָּל-הָעַמִּים, כִּי-לִי כָּל-הָאָרֶץ.

5 Now therefore, if ye will hearken unto My voice indeed, and keep My covenant, then ye shall be Mine own treasure from among all peoples; for all the earth is Mine;

ו וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מַמְלַכַת כֹּהֲנִים, וְגוֹי קְדוֹשׁ; אֵלֶּה,
הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תִּדְבֹר, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

6 and ye shall be unto Me a kingdom of priests, and a holy nation. These are the words which thou shalt speak unto the children of Israel.'

Universal purpose of Nationhood, in light of Sefer Devarim

Devarim 4:5-8 - light unto other nations -[In light of Breishit 17:1-4 & 18:19]

Review chapters 12->21 - noting commandments for a Nation!

26:16-19 : Summary of main speech – *in light of blessings in 28:8-10*

ח יִצוּ ה' אֶתְךָ, אֶת-הַבְּרָכָה, בְּאֶסְמִיךָ, וּבְכָל מְשָׁלַח יָדְךָ; וּבְרָכֶךָ--בְּאֶרֶץ, אֲשֶׁר-ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ.

8 The LORD will command the blessing with thee in thy barns, and in all that thou putteth thy hand unto; and He will bless thee in the land which the LORD thy God giveth thee.

ט יְקִימֶךָ ה' לֹו לְעַם קְדוֹשׁ, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לָךְ: כִּי תִשְׁמַר, אֶת-מִצְוֹת ה' אֱלֹהֶיךָ, וְהִלַּכְתָּ, בְּדַרְכָיו.

9 The LORD will establish thee for a holy people unto Himself, as He hath sworn unto thee; if thou shalt keep the commandments of the LORD thy God, and walk in His ways.

י וְרָאוּ כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עָלֶיךָ; וְיִרְאוּ, מִמֶּךָ.

10 And all the peoples of the earth shall see that the name of the LORD is called upon thee; and they shall in AWE of thee.

See Dv. 33:3 יִשָּׂא מִדְּבַרְתֶּיךָ, וְהֵם תִּכְפוּ לְרַגְלֶךָ, וְיִשָּׂא מִדְּבַרְתֶּיךָ

V. Appointing a King – ‘obligation’ or ‘toleration.’/ Devarim 17:14-20

יד כִּי-תָבֹא אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ, וּיְרַשְׁתָּהּ, וְיָשַׁבְתָּהּ בָּהּ; וְאָמַרְתָּ, אֲשִׁימָה עָלַי מֶלֶךְ, כְּכָל-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר סְבִיבֹתַי.

14 When thou art come unto the land which the LORD thy God giveth thee, and shalt possess it, and shalt dwell therein, and shalt say: 'I will set a king over me, like all the nations that are round about me';

Discuss : “like all the ‘GOyim’” or ‘like all the goYIM’

VI. See I Shmuel chapter 8- when People ask for King

ד וַיִּתְקַבְּצוּ, כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל; וַיָּבֹאוּ אֶל-שָׁמוּאֵל, הַרְמָתָה.

4 Then all the elders of Israel gathered to Samuel unto Ramah.

ה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו, הִנֵּה אַתָּה זָקֵנָה, וּבְנֵיךָ, לֹא הִלְכוּ בְּדַרְכֶיךָ; עֲתָה, שִׁימָה-לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטֵנוּ--כְּכָל-הַגּוֹיִם.

5 And they said unto him: 'Behold, thou art old, and thy sons walk not in thy ways; now make us a king to judge us like all the nations.'

ו וַיִּרַע הַדָּבָר, בְּעֵינֵי שָׁמוּאֵל, כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ, תְּנֵה-לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטֵנוּ; וַיִּתְפַּלֵּל שָׁמוּאֵל, אֶל-יְהוָה. {פ}

6 But the thing displeased Samuel, when they said: 'Give us a king to judge us.' And Samuel prayed unto the LORD. {P}

Discuss – Why the People are ‘pro’ & the Prophet ‘against’

I Shmuel chapter 12 – Why Hashem wants them to have a King

כ וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל אֶל-הָעָם, אֶל-תִּירְאוּ--אַתֶּם עֲשִׂיתֶם, אֶת כָּל-הַרְעָה הַזֹּאת; אֲנִי, אֶל-תִּסּוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה, וְעַבַדְתֶּם אֶת-יְהוָה, בְּכָל-לִבְבְּכֶם.

20 And Samuel said unto the people: 'Fear not, ye have indeed done all this evil; yet turn not ...

כב כִּי לֹא-יִטַּשׁ יְהוָה, אֶת-עַמּוֹ--בְּעֵבּוֹר, שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: כִּי הוֹאִיל יְהוָה, לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לֹו לְעַם.

22 For Hashem will not forsake His people for His great name's sake, because it hath pleased the LORD to make you a people unto Himself.

VII. What makes King David ‘ideal’ King – II Samuel 8:15

טו וַיִּמְלֹךְ דָּוִד, עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל; וַיְהִי דָוִד, עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצְדָקָה--לְכָל-עַמּוֹ.

15 And David reigned over all Israel; and David executed justice and righteousness unto all his people

Tehillim 72 (in light of Breishit 18:17-19)

- א** לְשִׁלְמָה : אֱלֹהִים--מִשְׁפָּטֶיךָ, לְמִלְחָתְךָ ;
וְצִדְקֹתֶיךָ לְבֶן-מִלְחָתְךָ .
- ב** יָדִין עַמְּךָ בְצִדְקָה ; וְעֲנִיִּיךָ בְּמִשְׁפָּט .
- ג** יִשְׂאוּ הָרִים שְׁלוֹם לְעָם ; וּגְבְעוֹת, בְּצִדְקָה .
- ד** יִשְׁפֹּט, עֲנִיִּי-עַם--יּוֹשְׁיָע, לְבְנֵי אֲבִיוֹ ;
וַיִּדְכֵּא עוֹשֵׂק
- י** מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאַיִים, מִנְחָה יִשְׂבּוּ ;
מַלְכֵי שֶׁבָא וְסִבָּא, אֲשֶׁפֶר יִקְרִיבוּ .
- יא** וַיִּשְׁתַּחֲוּ-לוֹ כָּל-מְלָכִים ; כָּל-גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ .
- יב** כִּי-יִצִיל, אֲבִיוֹן מִשּׁוֹעַ ; וְעֲנִי, וְאִיוֹן-עֲזָר לוֹ . יֵג יָחַס, עַל-דָּל
וְאֲבִיוֹן ; וְנַפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ .
- 1 [A Psalm] of Solomon. Give the king Thy judgments, O God, and Thy righteousness unto the king's son;
- 2 That he may judge Thy people with righteousness, and Thy poor with justice.
- 3 Let the mountains bear peace to the people, and the hills, through righteousness.
- 4 May he judge the poor of the people, and save the children of the needy, and crush the oppressor.
- 10 The kings of Tarshish and of the isles shall render tribute; {N} the kings of Sheba and Seba shall offer gifts.
- 11 Yea, all kings shall prostrate themselves before him; all nations shall serve him.
- 12 For he will deliver the needy when he crieth; the poor also, and him that hath no helper.

[[Discuss 'consumer' vs. 'employee' relationship models]]

VIII. The signs in chapter 10 in light of Breishit chapter 35
Shmuel Aleph chapter 10

- א** וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-פֶּיֶךָ הַשָּׁמֶן, וַיִּצַק עַל-
רִאשׁוֹ--וַיִּשְׁקָהוּ ; וַיֹּאמֶר--הֲלוֹא כִּי-מִשְׁחָךָ
יִהְיֶה עַל-גַּחְלָתוֹ, לְנָגִיד .
- ב** בְּלִכְתְּךָ הַיּוֹם, מֵעַמְדִי, וּמִצָּאתַי שְׁנֵי אַנְשִׁים
עִם-קִבְרַת רָחֵל בְּגִבּוֹל בְּנֵימִן, בְּצִלְחָה ; וְאָמְרוּ
אֵלַיךָ, נִמְצְאוּ הָאֲתָנוֹת אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לְבַקֵּשׁ,
וְהִנֵּה נָטַשׁ אָבִיךָ אֶת-דְּבָרֵי הָאֲתָנוֹת, וְדָאָג לְכֶם
לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לְבְנִי .
- ג** וְחָלַפְתָּ מִשָּׁם וְהִלָּאתָ, וּבָאתָ עַד-אֵלוֹן תַּבּוֹר,
וּמִצָּאוּךָ שָׁם שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים, **עֲלִים אֵל-**
הָאֱלֹהִים בֵּית-אֵל ; אֶחָד נִשָּׂא שְׁלֹשָׁה גְדִיִּים,
וְאֶחָד נִשָּׂא שְׁלֹשֶׁת כֶּכָרוֹת לֶחֶם, וְאֶחָד, נִשָּׂא
נֶבֶל-יַיִן .
- ד** וְשָׂאוּ לְךָ, לְשָׁלוֹם ; וְנָתַנוּ לְךָ שְׁתֵּי-לֶחֶם,
וְלָקַחְתָּ מֵיָדָם .
- ה** אַחַר כֵּן, תָּבוֹא גְבַעַת הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר-
שָׁם, נִצְבֵי פְלִשְׁתִּים ; וַיְהִי כְּבָאֲךָ שָׁם הָעִיר,
מֵאֵת הַנְּבִיאִים הַבָּאִים מִן-הַר הַגָּבֹה
- 1 Then Samuel took the vial of oil, and poured it upon his head, and kissed him, and said: 'Is it not that the LORD hath anointed thee to be prince over His inheritance?
- 2 When thou art departed from me to-day, then thou shalt find two men by the tomb of Rachel, in the border of Benjamin at Zelzah; and they will say unto thee: The asses which thou wentest to seek are found; and, lo, thy father hath left off caring for the asses, and is anxious concerning you, saying: What shall I do for my son?
- 3 Then shalt thou go on forward from thence, and thou shalt come to the terebinth of Tabor, and there shall meet thee there three men going up to God to Beth-el, one carrying three kids, and another carrying three loaves of bread, and another carrying a bottle of wine.
- 4 And they will salute thee, and give thee two cakes of bread, which thou shalt receive of their hand.
- 5 After that thou shalt come to the hill of God, where is the garrison of the Philistines; and it shall come to pass, when thou art come thither to the city, that thou shalt meet a band of prophets coming down from the high place

וּפְגַעְתָּ חֶבֶל נְבָאִים יִרְדִּים מִהַבָּמָה,
וְלִפְנֵיהֶם יִבֵּל וְתָף וְחֲלִיל וְכִנּוּר, וְהִמָּה
מִתְנַבְּאִים.

with a psalter, and a timbrel, and a pipe, and
a harp, before them; and they will be
prophesying.

ו וְצִלְחָה עֲלֶיךָ רוּחַ יְהוָה, וְהִתְנַבֵּיתָ עִמָּם;
וְנִהְפַכְתָּ, לְאִישׁ אַחֵר.

6 And the spirit of the LORD will come
mightily upon thee, and thou shalt
prophesy with them, and shalt be turned
into another man.

ז וְהָיָה, כִּי תִבְאִינָה (תְּבֹאֲנָה) הָאֲתוֹת
הָאֵלֶּה--לָךְ: עֲשֵׂה לָךְ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ, כִּי
הָאֵלֵהִים עִמָּךְ.

Breishit 35

ט וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב עוֹד,
בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם; וַיְבָרֶךְ, אֹתוֹ.

9 And God appeared unto Jacob again, when
he came from Paddan-aram, and blessed him.

י וַיֹּאמֶר-לוֹ אֱלֹהִים, שְׁמֹךָ יַעֲקֹב:
לֹא-יִקְרָא שְׁמֹךָ עוֹד יַעֲקֹב, כִּי אִם-
יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֹךָ, וַיִּקְרָא אֶת-
שְׁמוֹ, יִשְׂרָאֵל.

10 And God said unto him: 'Thy name is
Jacob: thy name shall not be called any more
Jacob, but Israel shall be thy name'; and He
called his name Israel.

יא וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שַׁדַּי,
פְּרֹה וּרְבֵה--גּוֹי וְקָהַל גּוֹיִם, יִהְיֶה
מִמֶּךָ; וּמַלְכִים, מִחֲלָצֶיךָ יֵצְאוּ.

11 And God said unto him: 'I am God
Almighty. Be fruitful and multiply; a nation
and a company of nations shall be of thee,
and kings shall come out of thy loins;

יב וְאֶת-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק--לָךְ אֶתְנַנֶּה;
וְלִזְרַעְךָ אֲחַרֶיךָ, אֶתֵּן אֶת-הָאָרֶץ.

12 and the land which I gave unto Abraham
and Isaac, to thee I will give it, and to thy
seed after thee will I give the land.'

יג וַיַּעַל מֵעֵלְיוֹ, אֱלֹהִים, בַּמָּקוֹם,
אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֹתוֹ.

13 And God went up from him in the place
where He spoke with him.

יד וַיַּצַּב יַעֲקֹב מִצְבֵּה, בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֹתוֹ--מִצְבַּת אֲבֹן; וַיִּסַּךְ
עָלֶיהָ נֶסֶךְ, וַיִּצַק עָלֶיהָ שָׁמֶן.

14 And Jacob set up a pillar in the place
where He spoke with him, a pillar of stone,
and he poured out a drink-offering thereon,
and poured oil thereon.

טו וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת-שֵׁם
הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ שֵׁם
אֱלֹהִים--בֵּית-אֵל.

15 And Jacob called the name of the place
where God spoke with him, Beth-el.

טז וַיִּסָּעוּ מִבֵּית אֵל, וַיְהִי-עוֹד
כְּבָרַת-הָאָרֶץ לְבּוֹא אֶפְרָתָה; וַתֵּלֶד

16 And they journeyed from Beth-el; and
there was still some way to come to Ephrath;
and Rachel travailed, and she had hard

labour. רחל, ונתקש בלדתה.

17 And it came to pass, when she was in hard labour, that the mid-wife said unto her: 'Fear not; for this also is a son for thee.' יז ויהי בהקשתה, בלדתה; ונתאמר לה המילדת אל-תיראי, כי-גם-זה לך בן.

18 And it came to pass, as her soul was in departing--for she died--that she called his name Ben-oni; but his father called him Benjamin. יח ויהי בצאת נפשה, כי מתה, ונתקרא שמו, בן-אוני; ואביו, קרא-לו בנימין.

19 And Rachel died, and was buried in the way to Ephrath--the same is Beth-lehem. יט ותמת, רחל; ונתקבר בדרך אפרתה, הוא בית לחם.

20 And Jacob set up a pillar upon her grave; the same is the pillar of Rachel's grave unto this day. כ ויצב יעקב מצבה, על-קברתה-- הוא מצבת קברת-רחל, עד-היום.